

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Directie vreemdelingenzaken
Hoofdafdeling Juridische en
Beleidsvraagstukken
Nr. AJZ 1334/E-633-A-327

Opbergen achter Deel G-1 Vc.
(na de aanschrijving van
16 december 1977)

's-Gravenhage, 20 december 1977

Onderwerp: wijziging van het Vreemdelingenbesluit
ten behoeve van begunstigde E.E.G.-onderdanen.

Aan de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie;
de heren hoofden van plaatselijke politie;
de heer Commandant der Koninklijke Marechaussee;
het Ministerie van Financiën
(Directie Douane);
de heer Chef Rivierpolitie te Rotterdam.

- I. Ik doe u hierbij de tekst toekomen van het Koninklijk besluit van 24 november 1977, Stb. 630, tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit en van de nota van toelichting bij dit besluit. Dit zal met ingang van 26 december 1977 in werking treden.

Zoals uit de nota van toelichting blijkt, strekken de invoeging van een nieuw artikel 102a in het Vreemdelingenbesluit en de daarmee verband houdende wijziging van art. 107 van dat besluit tot aanvulling van de bepalingen omtrent de rechtsbescherming van begunstigde E.E.G.-onderdanen.

Desbetreffende bepalingen werden reeds bij de totstandkoming van het Vreemdelingenbesluit vastgesteld en opgenomen in Hoofdstuk VI van dat besluit, zulks ter uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap van 25 november 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid (richtlijn 64/221/EEG; Pb.E.G. van 4 april 1964, no. 56), de zogeheten coördinatie-richtlijn.

De nieuwe bepalingen breiden voor begunstigde E.E.G.-onderdanen de rechtswaarborgen uit tot de gevallen waarin op een tijdstip dat zij niet of nog niet in het bezit zijn van een vergunning tot verblijf, de toegang tot Nederland of de uitzetting in het geding is.

II. Personen op wie de nieuwe regeling betrekking heeft.

De nieuwe in het Vreemdelingenbesluit opgenomen bepalingen hebben uitsluitend betrekking op begunstigde E.E.G.-onderdanen, als bedoeld in art. 91 Vb, t.w. onderdanen van België, de Bondsrepubliek Duitsland, Denemarken, Frankrijk, de Ierse Republiek, Italië, Luxemburg en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, zulks voor zover de bepalingen van het E.E.G.-verdrag en de uitvoeringsbepalingen daarvan op hen van toepassing zijn, d.w.z. indien zij zich naar een andere Lid-Staat begeven, of er verblijf houden:

- om er, al dan niet in loondienst, werkzaamheden te verrichten;
- of diensten te ontvangen;
- of om, na beëindiging van hun actieve beroepsleven, in die andere Lid-Staat een recht van voortgezet verblijf te genieten;
- of als gezinsleden van tot een der andere groepen behorende personen;

voorts Belgen en Luxemburgers ook zonder dat zij tot een van de genoemde doeleinden zich naar Nederland begeven of er verblijf houden.

Wat hieronder verder wordt medegedeeld, komt dus uitsluitend aan de orde, wanneer de betrokken vreemdeling begunstigd is.

Indien een vreemdeling niet aannemelijk maakt dat hij behoort tot een van de groepen begunstigde E.E.G.-onderdanen, genoemd in art. 91 Vb, dan geldt het hierna volgende dus niet.

III. Weigering van de toegang tot Nederland.

1. Welke gevallen?

De regeling van art. 102a, eerste t/m vierde lid, Vb heeft betrekking op de weigering van de toegang tot Nederland van begunstigde E.E.G.-onderdanen die bij grensoverschrijding niet reeds houder zijn van een vergunning tot verblijf.

In de positie van houders van een geldige vergunning tot verblijf brengt de nieuwe regeling geen wijziging: dezen immers hebben altijd toegang tot Nederland (bijlage 3b, onder A, VV). Hun desalniettemin de toegang tot Nederland weigeren zou een onrechtmatige overheidsdaad zijn waartegen de houder van de vergunning tot verblijf zich uiteraard bij de burgerlijke rechter kan voorzien.

2. Weigeringsgronden.

In het eerste lid van het nieuwe art. 102a Vb is thans uitdrukkelijk vastgelegd dat weigering van de toegang tot Nederland aan een vreemdeling, als hierboven onder punt II bedoeld, mits hij bij binnenkomst voldoet aan het voor hem geldende vereiste ten aanzien van het bezit van een document voor grensoverschrijding, slechts mogelijk is, indien hij gevaar oplevert voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid, dezelfde gronden derhalve welke uit hoofde van art. 95, eerste lid, Vb gelden ten aanzien van de mogelijkheid tot het weigeren van een vergunning tot verblijf aan een begunstigde E.E.G.-onderdaan.

Van de aanwezigheid van die gronden zal uit feitelijke omstandigheden (bijv. uit zijn gedragingen, of uit het bezit van wapens of drugs), dan wel uit zijn signalering in het Opsporingsregister kunnen blijken.

3. Rechtswaarborgen.

Indien zulks met een begunstigde E.E.G.-onderdaan het geval is, zal de ambtenaar, belast met de grensbewaking, voortaan niet meer kunnen volstaan met een mondelinge weigering van de toegang tot Nederland, maar zal hij daarvan in een schriftelijke kennisgeving, onder vermelding van de redenen van de weigering, aan de betrokkene mededeling moeten doen; aldus wordt bepaald in art. 102a, tweede lid, Vb. De redengeving dient wel concreet te zijn; met de enkele mededeling dat betrokkene bijv. een gevaar voor de openbare orde vormt, kan niet worden volstaan.

4. Beroepsmogelijkheden.

Met de schriftelijke en gemotiveerde kennisgeving van weigering wordt het de vreemdeling namelijk mogelijk gemaakt tegen de beslissing van de ambtenaar, belast met de grensbewaking, in beroep te gaan bij de Minister van Justitie.

Ingevolge het gewijzigde art. 107 Vb dient de ambtenaar, belast met de grensbewaking, in de schriftelijke kennisgeving van weigering de betrokkene tevens op die beroepsmogelijkheid te wijzen; in de kennisgeving behoort de termijn - op grond van art. 38 Vb, 14 dagen - binnen welke de betrokkene, zo hij dit wenst, in beroep, kan gaan te worden vermeld, evenals de wijze waarop hij van dit rechtsmiddel gebruik dient te maken.

Het verdient aanbeveling de vreemdeling erop attent te maken:

- dat het beroepschrift met redenen moet zijn omkleed;
- dat daarin naam en adres van de afzender, zijn nationaliteit, burgerlijke staat en het doel van zijn komst naar Nederland duidelijk en volledig moeten worden vermeld;
- dat de kennisgeving van weigering van de toegang tot Nederland, of een gewaarmerkt afschrift daarvan, bij het beroepschrift dient te worden overgelegd.

N.B. ad punten 3 en 4:

Voor het opstellen van de schriftelijke kennisgeving van weigering van de toegang tot Nederland, als bedoeld in punt 3,

en het doen van de mededelingen, genoemd in punt 4, kan gebruik worden gemaakt van het in bijlage bij deze circulaire gevoegde model.

5. Procedure.

Voor de te volgen procedure moge ik u verwijzen naar de artt. 38 t/m 40 Vb, welke in het derde lid van art. 102a Vb van overeenkomstige toepassing zijn verklaard.

Genoemde artikelen hadden tot dusverre uitsluitend betrekking op het beroep dat belanghebbenden bij een vergunning, grenskaart of doorlaatbewijs, als bedoeld in de artt. 33 e.v. Vb, of hun wettelijke vertegenwoordigers, bij de Minister van Justitie kunnen instellen tegen een desbetreffende beschikking van de Brigade-commandant van de Koninklijke Marechaussee.

Tegen de beslissing van de Minister van Justitie in beroep - aldus de strekking van het vierde lid van art. 102a Vb - kan de vreemdeling beroep instellen bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State.

N.B. De mogelijkheid om tegen de beslissing van de ambtenaar, belast met de grensbewaking, beroep in te stellen bij de Minister van Justitie, of tegen de beslissing in beroep door de Minister van Justitie genomen, bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State, impliceert niet dat de vreemdeling aan wie de toegang tot Nederland werd geweigerd, op het Nederlandse grondgebied de beslissing op zijn beroep zou mogen afwachten. Anders immers zou de vreemdeling het in zijn macht hebben alleen door het instellen van zijn beroep de toegang tot Nederland, welke hem door de ambtenaar, belast met de grensbewaking, bij diens beslissing juist werd ontzegd, alsnog af te dwingen.

Hem ware, indien hij het voornemen tot het indienen van een zodanig beroep te kennen geeft, mede te delen dat hij de beslissing van de Minister van Justitie op zijn beroep in het buitenland dient af te wachten.

IV. Uitzetting.

1. Welke gevallen?

De bepaling van het vijfde lid van art. 102a Vb heeft betrekking op de gevallen waarin de begunstigde E.E.G.-onderdaan reeds in Nederland verblijft, maar in verband met het doel van zijn komst naar Nederland volstaan kon met een verblijf in de zogeheten vrije termijn (art. 46 Vb), waartoe derhalve voor hem het bezit van een vergunning tot verblijf niet, is vereist.

Dit geldt met name voor degenen onder hen die voor een duur van niet langer dan drie maanden werkzaamheden in loondienst, of diensten komen verrichten, of diensten komen ontvangen. Voorts valt in dit verband te denken aan de hier te lande tewerkgestelde grensarbeiders die dagelijks, of ten minste eenmaal in de acht dagen, naar hun woonplaats aan de andere zijde van de grens terugkeren.

Tot deze gevallen is de regeling van art. 102, vijfde lid, Vb beperkt. Zij heeft geen betrekking op de uitzetting, volgende op een procedure waarbij aan een begunstigde E.E.G.-onderdaan een aangevraagde vergunning tot verblijf, of de verlenging van de geldigheidsduur van een zodanige vergunning, werd geweigerd, of waarbij zijn vergunning tot verblijf werd ingetrokken. In deze gevallen immers staat voor de vreemdeling de mogelijkheid open zich in beroep tegen een desbetreffende beschikking te voorzien.

De strekking van het artikellid is te voorkomen dat begunstigde EEG-onderdanen die in verband met het al dan niet voorlopig doel van hun komst naar Nederland niet, of nog niet, in het bezit van een vergunning tot verblijf zijn gesteld, in het geval dat een van de na te noemen gronden daartoe aanleiding zou geven rauwelijks zouden worden uitgezet, derhalve zonder dat zij de rechtswaarborgen zouden hebben welke zijn toegekend aan begunstigde EEG-onderdanen die een vergunning tot verblijf hebben aangevraagd.

Deze rechtswaarborgen zijn neergelegd in de artt. 95, 97 t/m 99 en 102, derde lid, Vb. Voor de toepassing van deze artikelen is de kennisgeving van het voornemen tot uitzetting dan ook gelijkgesteld met de weigering van een vergunning tot verblijf.

2. Uitzettingsgronden.

Voor de hierboven onder 1 bedoelde groep van personen geldt dat - evenals de weigering van de toegang aan de grens - ook de uitzetting slechts kan geschieden als de betrokkene gevaar oplevert voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid (vgl. art. 95, eerste lid, aanhef en onder a, Vb).

In tegenstelling tot wat werd opgemerkt bij de weigering van de toegang tot Nederland (punt III, onder 2) geldt hier - daarop zij, wellicht ten overvloede, nog gewezen - dat het verlopen van de geldigheidsduur van het document voor grensoverschrijding nimmer aanleiding kan zijn de uitzetting van een begunstigde EEG-onderdaan die reeds in Nederland verblijf houdt, in overweging te nemen.

3. Rechtswaarborgen.

Ten aanzien van het voornemen tot uitzetting van een

begunstigde EEG-onderdaan als hier bedoeld is, evenals ten aanzien van de weigering van de toegang tot Nederland, bepaald dat daarvan een schriftelijke, met redenen omklede kennisgeving aan de betrokkene wordt gedaan (art. 102a, vijfde lid, Vb). Met een mondelinge aanzegging het land te verlaten kan derhalve, wanneer het gaat om een begunstigde EEG-onderdaan, niet worden volstaan.

Evenals in het geval van de weigering van de toegang tot Nederland dient de redengeving zodanig concreet te zijn dat aan de vreemdeling voldoende mogelijkheid tot verweer bij het aanwenden van een rechtsmiddel wordt geboden.

4. Verdere rechtswaarborgen; beroepsmogelijkheden en procedures.

De toepasselijkheid van de artt. 95, 97 t/m 99 en 102, derde lid, Vb, waarvoor de kennisgeving van het voornemen tot uitzetting is gelijkgesteld met de weigering van een vergunning tot verblijf, betekent, naast het hierboven onder 2 medegedeelde:

- a. de uitzetting moet, voordat van het voornemen daartoe aan de betrokkene is kennisgegeven, achterwege blijven (art. 97 Vb);
- b. na de kennisgeving van het voornemen tot uitzetting moet aan de betrokkene een termijn van ten minste veertien dagen worden gegund om te vertrekken naar een plaats buiten Nederland waar zijn toelating is gewaarborgd (art. 98, eerste lid, eerste volzin, Vb);
- c. indien binnen deze termijn betrokkene bij de Minister van Justitie een verzoek om herziening van diens voornemen tot uitzetting indient, blijft de uitzetting achterwege zolang de Minister op dat verzoek niet heeft beslist (art. 98, eerste lid, tweede volzin, Vb);
- d. van vorengenoemde bepalingen kan slechts in dringende gevallen worden afgeweken (art. 98, derde lid, Vb);

- e. over bedoeld verzoek om herziening moet, indien de Minister van Justitie afwijzing daarvan overweegt, de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken worden gehoord (art. 99, eerste lid, aanhef en onder b, Vb);
- f. de procedure welke bij art. 31, tweede tot en met zevende lid, Vw voor de behandeling van overeenkomstig art. 29 Vw ingediende verzoeken om herziening is voorgeschreven, moet worden gevolgd (art. 99, tweede lid, Vb);
- g. van een beslissing van de Minister van Justitie waarbij het verzoek om herziening van het voornemen tot uitzetting werd afgewezen, staat voor de betrokkene, of zijn wettelijke vertegenwoordiger, beroep open bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State (art. 102, derde lid, Vb).

5. Taak van het hoofd van plaatselijke politie.

Voor de hoofden van plaatselijke politie brengen de nieuwe bepalingen van het Vreemdelingenbesluit mede dat voor het vervolg, wanneer er op grond van gevaar voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid aanleiding is de uitzetting van een begunstigde EEG-onderdaan die niet, of nog niet, in het bezit behoeft te zijn van een vergunning tot verblijf, in overweging te nemen, bij de Minister van Justitie een voorstel tot uitzetting moet worden ingediend, als gold het een voorstel tot weigering van een vergunning tot verblijf aan een begunstigde EEG-onderdaan. (d.m.v. formulier model C3 zie Deel G1 blz. 13 en Deel C Hoofdstuk XVI van de circulaire) Immers ingevolge het bepaalde bij art. 20, derde lid, VV berust de bevoegdheid tot het weigeren van vergunningen tot verblijf aan begunstigde EEG-onderdanen bij de Minister van Justitie. Bij de artt. 47 en 48 VV heeft de Minister van Justitie zich ook de bevoegdheid tot het geven van een last tot uitzetting van een begunstigde EEG-onderdaan voorbehouden.

Het ligt in de bedoeling in de hier bedoelde gevallen voor de uitreiking aan betrokkene van de schriftelijke kennisgeving van mijn voornemen tot uitzetting van een begunstigde EEG-onderdaan de medewerking van de hoofden van plaatselijke politie in te roepen.

Ook in het geval van uitzetting zullen, op grond van het bepaalde in het gewijzigde art. 107 Vb omtrent de voor de vreemdeling openstaande rechtsmiddelen (herziening, beroep bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State) in de kennisgeving van het voornemen daartoe mededelingen zijn vervat; bij de uitreiking kan een en ander door het hoofd van plaatselijke politie zo nodig worden toegelicht.

Wanneer de vreemdeling van de kennisgeving van het voornemen tot zijn uitzetting herziening vraagt, of tegen de beslissing van de Minister van Justitie tot afwijzing van zijn verzoek om herziening van het voornemen beroep instelt bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State, zal het hoofd van plaatselijke politie dat het voorstel tot uitzetting van betrokkene heeft ingediend, van de indiening van het rechtsmiddel door de Minister van Justitie in kennis worden gesteld. Het hoofd van plaatselijke politie zal alsdan, met overeenkomstige toepassing van het bepaalde in art. 45, derde lid, VV, in het identiteitspapier van de betrokkene de aantekening stellen:

verzoek om herziening/beroep op de Afdeling rechtspraak van de Raad van State ingesteld ..... (datum),

welke aantekening wordt doorgehaald indien afwijzend op het verzoek of beroep is beslist.

Van de beslissing in herziening of de beslissing in beroep ontvangt het hoofd van plaatselijke politie dat het voorstel tot uitzetting van betrokkene heeft ingediend, een mededeling van de Minister van Justitie; indien de beslissing in afwijzende zin luidt, gaat de beslissing in de regel vergezeld van een last tot uitzetting van de betrokkene.

De aandacht zij er nogmaals op gevestigd dat de hiervoren beschreven procedure zich beperkt tot de gevallen waarin de beëindiging van het verblijf van een begunstigde EEG-onderdaan in overweging wordt genomen om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

Veelvuldige toepassing zal deze procedure, naar ik meen te mogen aannemen, niet vinden, aangezien zij zich beperkt tot gevallen van een verblijf van niet langere duur dan drie maanden. Voor een verblijf van langer dan drie maanden dient de betrokkene immers een vergunning tot verblijf te hebben aangevraagd.

Inmiddels kan zich ook de vraag voordoen, of de onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. die in Nederland verblijf houdt, gelet op het doel van dat verblijf, al dan niet, of niet langer, als begunstigde EEG-onderdaan in de zin van art. 91 Vb moet worden aangemerkt.

Omtrent de vraag, of zulks ten aanzien van een bepaalde vreemdeling het geval is, dient de beslissing bij de Minister van Justitie te blijven.

Dit geldt overigens niet alleen voor onderdanen van Lid-Staten van de E.E.G. op wie deze circulaire van toepassing is (dus degenen die met het oog op de korte duur van hun verblijf in Nederland geen vergunning tot verblijf behoeven), maar ook voor diegenen die wèl in het bezit van een vergunning tot verblijf dienen te zijn.

In voorkomend geval dient derhalve steeds een aanwijzing aan de Minister van Justitie te worden gevraagd alvorens over te gaan tot ontzegging van verblijf of verder verblijf van de onderdaan van een Lid-Staat van de E.E.G. die niet of niet langer als begunstigde EEG-onderdaan is aan te merken. Indien dit laatste het geval is, dan vinden uiteraard de bepalingen van Hoofdstuk VI, Afdeling A, van het Vreemdelingenbesluit geen toepassing (zie in dit verband een desbetreffende opmerking

in Vc Deel G, onder 1, op blz. G1-14, tweede helft).

- V. Indien naar aanleiding van de onderwerpelijke nieuwe bepalingen vragen bij u mochten rijzen, verzoek ik u daarentrent op de wijze als omschreven in Vc, Deel H, onder 1, zich te wenden tot de Directie Vreemdelingenzaken van mijn Ministerie.

Deze circulaire ware, in afwachting van een herziening van Vc Deel G, onder 1, betreffende begunstigde EEG-onderdanen, daarachter op te bergen, en wel na de aanschrijving van 16 december 1977. De bijgevoegde tekst, als in de aanhef van deze circulaire vermeld, ware als bijlage G 1-f bij de Vreemdelingen-circulaire te voegen.

Voorts gelieve u in Vc Deel F, betreffende rechtsmiddelen, een verwijzing naar deze aanschrijving te plaatsen.

De Minister van Justitie,
Namens de Minister,
Het Hoofd van de Directie
Vreemdelingenzaken,

Fraaij

Bijlage bij circulaire van de Minister van Justitie
d.d. 20 december 1977, AJZ 1334/E-653-A-327
(uitsluitend te bezigen in de gevallen bedoeld in
deze circulaire)

Aan ..... (naam en voornamen van de betrokken vreemdeling)
wonende .. (straatnaam, huisnummer, woonplaats, land)
van ..... (nationaliteit)
houder van ..... (paspoort of identiteitsbewijs), nr. ....
werd heden op grond van art. 102a van het Vreemdelingen-
besluit wegens gevaar voor de openbare orde, de
nationale veiligheid en/of de volksgezondheid de
toegang tot Nederland geweigerd, omdat .....
(concrete omschrijving van de feitelijke reden
die betrekking heeft op de openbare orde, de
nationale veiligheid en/of de volksgezondheid).

..... (Plaatsnaam), ... (datum)

De ambtenaar van de doorlaatpost

(naam van de doorlaatpost, bij voorkeur met
duidelijke stempelafdruk)

(handtekening van de ambtenaar,
belast met de grensbewaking)

MEDEDELING

Degene aan wie deze kennisgeving werd gedaan, of
zijn wettelijke vertegenwoordiger, kan tegen de weigering van
toegang tot Nederland beroep instellen bij de Minister van
Justitie.

Het beroep behoort schriftelijk te worden ingediend
binnen 14 dagen na de dag waarop de beschikking aan de betrokken
vreemdeling werd uitgereikt en te worden gezonden aan het adres
Postbus 20301, 2500 EH - 's-Gravenhage.

De naam en het adres van de belanghebbende, zijn
nationaliteit, burgerlijke staat en het doel van zijn komst naar
Nederland behoren duidelijk en volledig te worden vermeld onder
opgave van zijn bedenkingen tegen de reden waarom hem de toegang
tot Nederland werd geweigerd.

Deze kennisgeving, of een gewaarmerkt afschrift daar-
van dienen bij het beroepschrift te worden overgelegd.